

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE MAN DIE NIKSKE KAN!

Een volkse klucht in vier bedrijven

door

1880
Kamiel Kemels

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1997
Nr. 2374

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE MAN DIE NIKSKE KAN* op te voeren moet de naam van auteur *KAMIEL KEMELS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1997/0220/016
ISBN- 978- 90-385-04889

© 1997 Toneelfonds J. Janssens/ Kamiel Kemels
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(5 dames - 6 heren)

OSCAR De Bruyn: vertegenwoordiger bij "Gezond en Mooi"

HILDE : zijn vrouw

ERIK : hun zoon

AUGUST : vader van Hilde

ANDRE Wellens : directeur bij "G & M"

ASTRID : zijn dochter

THEO : tombolaverkoper

SAARTJE : liefje van Erik

BART : melkboer

LILLY : dame van escortbureau

DOLLY : dame van escortbureau

DECOR

Alle bedrijven spelen zich af in de huiskamer van de familie De Bruyn. Rechts midden doorgang keuken; fond midden dubbele uitgang (links naar tuin, rechts naar voordeur), links achter trap naar slaapkamers en badkamer, links vooraan venster. Verder links een salon, rechts een eethoek. Liefst stijlvol meubilair... overdreven snuisterijen...

TIJD

Heden, tijdens de zomermaanden.

Eerste bedrijf: een zaterdagvoormiddag

Tweede bedrijf: zelfde dag, namiddag

Derde bedrijf: zelfde dag, laat op de avond

Vierde bedrijf: 's anderendaags aan het ontbijt.

E E R S T E B E D R I J F

Op een zaterdagvoormiddag.

Als het doek opgaat zien we Hilde aan tafel zitten, ze is haar vingernagels aan 't verzorgen - op tafel staan de nodige schoonheidsproducten - blaast pas gelakte nagel droog en speelt ondertussen dirigent op luide operamuziek van de radio... Oscar zit bij haar op de grond, probeert haar teennagels te verzorgen met een schaaftje.)

HILDE : *(Zingt mee uit volle borst, met geforceerde valse stem.)* Laaalalaaalaaaa...
laaalalaaalaaaa... *(theatrale bewegingen met armen en benen.)*

(Oscar doet enkele pogingen om haar nagels te knikken... knipt dan per ongeluk in haar dikke teen.)

HILDE : Lalalaaa... lalalaaaAAAAHHHH!!! *(kwaad)* Oscar, kan jij niet zien waar je knipt!

OSCAR : Toch wel! *(staat recht en zet muziek af)* Maar jij zit geen seconde stil... als er af en toe eens een teennagel passeert, moet ik daar op goed geluk een stuk proberen af te krijgen!

HILDE : Och sukkelaar, jij hebt twee linkse handen!

OSCAR : Goed, snij je klauwen er dan maar zelf af!

HILDE : Met plezier, als jij stopt met zeuren... en zet die muziek weer aan!

OSCAR : Niks van, mijn oren doen pijn van jouw "gejank"...

HILDE : Cultuurbaar... ik was mijn stembanden aan 't oefenen...

OSCAR : Dan wordt het hoog tijd dat je eens nieuwe banden laat steken.. de burens denken zeker dat onze kat in hare "paartijd" zit...

HILDE : De burens kunnen mij gestolen worden; die simpelen van geest weten niet eens wat opera is.. laat staan dat ze er ooit al naartoe zijn geweest!

OSCAR : Wij wel dan?

HILDE : Nee, maar wat niet is kan nog komen.

OSCAR : En ik die dacht dat jij van Vlaamse muziek hield?!

HILDE : (*afkeurend*) Vlaams... phoe... Eddy Wally en z'n swingende "chakossen" zeker... dat is lawaai voor op een boerenkermis... geef mij maar de operazang van "Madam Butterfly" of van I-ada!

OSCAR : (*wandelt heen en weer*) I-ada? Jij hebt ergens te dicht bij een ezel gestaan zeker... dat is "Aida" slimmeke!

HILDE : Och, jij kan het gewoon niet hebben dat ik met cultuurbewuste mensen wil omgaan, zoals mijnheer Wellens...

OSCAR : Nu snap ik het... vandaar je interesse voor operette en opera; je weet dat mijn baas al eens figurant-zanger is bij zo'n gezelschap.

HILDE : Inderdaad, als mijnheer André hier straks aankomt zal ik hem verrassen met mijn kennis van zaken!

OSCAR : Zal die verschieten zeg...

HILDE : En vanaf nu wil ik aangesproken worden als "madam" Hildegarde, begrepen!

OSCAR : (*met enige verstomming*) Oei oei, verstuik je tong maar niet, hoogmoedige trien!

HILDE : Liever een hoogmoedige trien dan een vuile slons... ik begin een nieuw leven... en jij zal daar voor zorgen!

OSCAR : (*loopt zenuwachtig rond*) Daar gaan we weer...

HILDE : Zeker en vast, en hou op met dat heen en weer geloop; jij lijkt wel een "kieken" dat niet weet waar haar eieren te leggen!

OSCAR : (*lastig*) Mijn eieren liggen goed; maar jij denkt dat ze van goud zijn!

HILDE : Tut tut, vanaf nu ben ik hier de gastvrouw... we moeten een goede indruk nalaten bij onze logéés... er staat teveel op 't spel.

OSCAR : Als het van mij afhangt staat er helemaal niets op 't spel.

HILDE : Ik heb jouw mening niet gevraagd... en je kan er voor zorgen dat er hier voor vanavond een huishoudster rondloopt; dat staat "chique"!

OSCAR : "Chique" dingen kosten geld, veel geld... (*hevig heen en weer geloop*) ... en als jij dan toch per se de "madam" wil uithangen, zal ik wel koken...

HILDE : Niks van, jij moet jezelf op andere fronten bewijzen; en daarbij, jij kan niet

koken... Je kent niet eens het verschil tussen een sjalot en een ajuin!

OSCAR : Toch wel, ze zijn beiden net als jij... om mee te huilen!

HILDE : (*nors*) Als je niets zinniger weet te vertellen, heb ik liever dat je zwijgt!

OSCAR : Oké, ik zwijg! (*loopt nog heviger rond, stopt plots en wil wat zeggen, maar slikt z'n woorden weer in. Dit herhaalt zich enkele malen.*)

HILDE : (*Heeft er plezier in, neemt haar handspiegel en bekijkt zichzelf.*) Spiegeltje spiegeltje in mijn hand, wie is de mooiste van heel het land?... (*vervormde stem*) Ooh jij lieve Hildegarde; alleen spijtig dat je met zo'n "hangend lipje" bent getrouwd... Moet je zien, zijn gezicht lijkt net een augurk in azijn... hihhi...

OSCAR : (*Staat op ontploffen, wil wat brullen maar bedenkt zich weer... kalmer dan*) Ik ben hier weg... in 't café kom ik misschien vriendelijke mensen tegen... (*richting inkom*)

HILDE : Jij blijft hier! Je hebt nog werk genoeg vooraleer onze gasten aankomen!

OSCAR : Onze gasten? Jouw gasten! Jij hebt ze uitgenodigd, los het zelf op! (*wil afgaan*)

HILDE : Mijnheer is blijkbaar vergeten wat we overeen zijn gekomen...

OSCAR : Hoezo?

HILDE : Hou je maar niet van "den domme"... je weet het goed genoeg... of heb je misschien graag dat ik je triestig geheim aan de grote klok hang?!

OSCAR : Ga je weer dreigen ja?

HILDE : Zeker, als jij niet doet wat ik vraag, en dat is niet veel; dan zal ik jouw drinkkameraden eens vertellen wat voor een man jij bent!

OSCAR : Dat meen je niet... zo slecht kan je niet zijn?!

HILDE : Wie in het leven wat wil bereiken, moet er ook wat voor doen... zodus lieveling; denk nog maar eens goed na wat betreft die huishoudster... en al mijn andere voorstellen... (*Staat recht, raapt schoonheidsproducten bij elkaar, dan richting trap.*) Als papa het spel mee speelt, zal mama haar mondje houden... salut! (*af langs trap*)

OSCAR : (*Weet met zijn woede geen blijf.*) Miljaar! Ik moet me inhouden of ik bega een ongeluk... twintig jaar al speelt ze met mijn voeten, maar nu gaat ze te ver... mij dagdagelijks de les spellen... en dan nog in de hoedanigheid van "madam"... zot word ik daarvan... stapelzot... (*valt op z'n knieën, ogen ten hemel*) Lieve Heer van

hierboven, toen ik klein was heb ik u om een vrouw gevraagd.. en die heb ik ook gekregen... bedankt daarvoor... maar had je echt niets beters... deze stond in "reclam" zeker??...

(Oscar zit op knieën tegen de muur met rug richting inkom. Hij begint met zijn hoofd tegen de muur te kloppen. Theo komt stil binnen. Hij is een sullige verschijning met bril. Hij kijkt verbaast naar Oscar.)

THEO : *(Komt tot achter Oscar, heeft tombolalotjes in de hand)* Amaai, jij hebt last van een klopgeest zeker?

OSCAR : *(Schrikt hevig en springt recht)* Is me dat schrikken... van waar kom jij zo ineens... en wie ben je?

THEO : Ik kom van buiten binnen... door de open deur... *(reikt Oscar de hand)* Aangenaam, de naam is Simpels, Theo Simpels.. maar in de kroeg noemen ze mij "Simpel mind"... hihi

OSCAR : Daar mag je fier op zijn. Wat kom jij hier doen?

THEO : Ik ben lid van vissersclub "de lustige hengelaars", en ik kom rond met onze lotjes van onze tombola van onze eetdag van onze vereniging... *(duwt lotjes in Oscar z'n hand)* Een boekje kost honderd frankskens alstublieft, dank U wel... *(staat klaar om te ontvangen)*

OSCAR : *(kwaad)* Luister eens hier vriendje; ik geloof dat jij meer vangt dan vist... en al ben jij dan misschien een simpele, ik ben dat momenteel zeker niet ... en als jij niet maakt dat je op één twee hier buiten bent, dan zal ik die lotjes eens ergens steken waar je 't niet graag hebt... verstaan!

THEO : *(onnozel)* Doe ermee wat je wil; als je ze betaalt is 't goed...

OSCAR : *(razend)* Zozo, onze flauwe plezante durft nog met mijn voeten spelen ook! *(rolt z'n hemdsmouwen op, balt z'n vuisten en komt dreigend voor Theo staan)* Ik tel tot drie, en als je binnen die tijd niet weg bent maak ik visvoer van je... *(telt op vingers)* Eén!

THEO : Eén lotje? Dan is 't maar twintig frank... hihi.

OSCAR : Twee!!

THEO : Dat is veertig frank.

OSCAR : *(grijpt Theo bij de kraag)* Drie!! *(wil toeslaan)*

THEO : *(vlug)* Halt! Niet doen!! Ik heb al zo weinig verstand en dat ga jij er dan ook al uit kloppen... *(kijkt triest)*

OSCAR : *(staat nog even slagklaar, bedenkt zich dan, lost Theo en wordt wat rustiger)* Je hebt gelijk; ik mag mijn colère niet op jou uitwerken... *(neemt geld uit geldbeugel)* Hierzie, verkoop me maar zo'n boekje. Jouw vrienden mogen je dan wel een simpele vinden, je gaat in ieder geval tot het uiterste om je doel te bereiken... *(geeft geld)*

THEO : Jaja mijnheer, als ik ergens aan begin, breng ik het ook tot een goed einde... maar ik begin aan niet veel...

OSCAR : Hoe bedoel je?

THEO : Dat het in deze tijd moeilijk is om aan werk te geraken... zonder dat je de nodige papieren kan voorleggen.

OSCAR : Kan jij dan niets voorleggen?

THEO : *(wil grappig zijn)* Toch wel, twee zwembrevetten en een getuigschrift van erkend duivenmelker... hihi...

OSCAR : Je bent dus al een tijd werkzoekende?

THEO : Sinds mijn geboorte... Ik bedoel, ik heb nog nooit voor een baas gewerkt.

OSCAR : Hoe verdien jij dan je boterham?

THEO : Ik verdien die niet, ik pak die bij ons "moe" en onze "va" uit de kast...

OSCAR : Achzo, jij hebt rijke ouders... wat doet je vader?

THEO : *(wil grappig zijn)* Alles wat ons moeder zegt... hihi... Wij zijn niet rijk, maar ze zijn thuis met weinig tevreden... al zou een extra inkomen natuurlijk welkom zijn. Maar ja, wie wil er nu iemand zoals ik.

OSCAR : Tja, dat weet ik ook niet... en tijd om u te helpen heb ik niet. Ik moet dringend op zoek naar een huishoudster, enne... eu... *(krijgt plotse inval, bekijkt Theo van kop tot teen, denkt even na)* Maar wacht eens even... mag ik jou eens nader bekijken. *(loopt rond Theo.)*

THEO : Kijken mag, maar aankomen niet... hihi... *(Weet niet wat hem overkomt.)*

OSCAR : *(Staat achter Theo)* Het is misschien een rare vraag, maar zou jij eens een fiere

vrouwelijke houding willen aannemen...

THEO : Pardon... waarom?

OSCAR : Dan kan ik eens naar jouw vormen kijken.

THEO : Mijn vormen? Oei, ben jij er zo ééntje... (*gaat hevig opzij*) Kom maar vlug achter mij uit; want mijn achterste "vorm" is enkel voor de "export"...

OSCAR : Kerel toch, ik ben getrouwd en heb een zoon.

THEO : Dat wil niks zeggen... ik ken nog mensen die overdag gewoon met het verkeer meerijden; maar 's nachts als spookrijders door het leven gaan...

OSCAR : Mijn bedoelingen zijn eerbiedwaardig... je wou toch werk?

THEO : Dat wel, maar wat heeft dat met vrouwelijke bewegingen te maken?

OSCAR : Veel... en wees gerust, er komt geen sex aan te pas... al wat ik vraag is of je hier eens door het huis wil stappen als een vrouw...

THEO : Mmja, goed... als het mij een job kan opleveren... (*stapt overdreven heupwiegend, komische bewegingen met hoofd en handen.*) Is 't zo goed?

OSCAR : Prachtig! Kan jij koken?

THEO : Jaja, mijn specialiteit is soep!

OSCAR : Amaai, dewelke?

THEO : "Minuutsoep"... hihi...

OSCAR : Oké, je bent aangenomen... Kom mee, we gaan een werkpak kopen voor jou. (*af inkom*)

THEO : Ik snap er niks van... maar ja, werk is werk... Hier gaan we. (*overdreven heupbeweging. Af inkom*)

(*De telefoon rinkelt. We horen Hilde roepen van op de slaapkamer.*)

HILDE : (*op slaapkamer*) Oscar!!... Oscar, neem eens op, ik ben bezig met mijn moddermasker... Oscar!! (*Verslijnt boven op trap, op haar gezicht en hals moddermasker.*) Miljaar miljaar, mannen zijn toch rare wezens, als je ze nodig hebt zijn ze er niet en als je ze liever niet ziet, lopen ze overal in de weg. (*neemt hoorn van haak*) Hallo, met mevrouw Hildegard, toekomstige directeursvrouw van de firma "Gezond en Mooi", schoonheidsartikelen aan een zacht prijsje... met wat

kan ik u van dienst zijn?... Met wie? ... Oh Kristien, ben jij het... Waarom dit belachelijk gedoe... hihi... Ik ben aan 't oefenen tegen dat het zover is... Jaja, jouw plan werkt... Ik heb ons Oscarreke volledig onder mijn slof... hihi. Hij is zo mak als een lam... hihi... één en al frustratie... Natuurlijk hou ik dat nog even vol... voor wat hoort wat, nietwaar... en daarbij, dit weekend is het zover... Straks komen ze met dat contract en eens dat ondertekend is heb ik mijn slag thuis gehaald... Jaja, ik kom mijn beloftes na, jij krijgt tien gratis schoonheidsbeurten... goed zo... ja... ja daag!! (*Legt hoorn neer, zelfvoldaan*) Nog even volhouden Hildeke en je droom komt uit. Oscar is zeker al op zoek naar een huishoudster, wat een plichtsbewuste man... hihi... (*weer af trap.*)

(*Na enkele ogenblikken komen Erik en Saartje binnen.*)

SAARTJE : Zeg, met wat een rare "kwibus" was jouw vader nu op loop?

ERIK : Weet ik veel, iemand van de biljartclub zeker... Kom liever hier, dat ik jouw lippekes eens masseer... (*wil haar kussen*)

SAARTJE : Laat maar... jouw moeder moest zo eens binnenkomen.

ERIK : En dan... we zijn toch oud genoeg zeker!

SAARTJE : Dat wel, maar ben ik wel goed genoeg voor jou?

ERIK : Hoe bedoel je?

SAARTJE : Wel ja, gisteren heeft jouw ma thuis nog komen vertellen dat ze iemand op 't oog had voor jou... een mooi meisje en tevens de dochter van een rijke weduwnaar...

ERIK : 't Is niet waar, is ze weer op "hare stoeftoer" geweest!

SAARTJE : Ze wist te vertellen dat wij binnenkort allemaal zouden verschieten... Zij zou iemand van aanzien worden; en je vader en jij zouden daarvoor zorgen...

ERIK : Ik weet niet wat haar de laatste tijd mankeert maar ze heeft het inderdaad hoog in haar "bolleke" gekregen.

SAARTJE : Hou jij je "bolleke" maar koel, want zo'n rijk meisje...

ERIK : (*onderbreekt haar*) Schatteke toch, al komt ze hier nu met twintig rijke "truttekes" aan, dat kan mij niet deren... ik heb voor jou gekozen, en dat wil ik zo houden!

SAARTJE : Echt waar?

ERIK : Kom hier, dan zal ik het bewijzen. (*omhelst en kust haar*)

(*August verschijnt op de trap. Hij is een pronte zestiger, vrolijk van aard; heeft een zenuwtrek; nl. een snuffend neuslachje.*)

AUGUST : (*geniet van het liefdestafereeltje, na een tijdje*) Snuf snuf... wat zie ik... elkaars tanden aan 't tellen?... snuf... hihi... snuf...

ERIK : (*geschrokken*) Oh grootva, jij bent het... ik... eu... Saartje en ik... wij waren aan 't... enfin, wij zijn verliefd.

AUGUST : Ik hoop het... snuf... want als jij alle meisje zo kust, zal je tong... snuf... vlug op je schoenen hangen...

ERIK : Ik doe dit alleen bij haar!

SAARTJE : Juist mijnheer Gust, en ik doe het alleen met hem... ik bedoel... zo'n kusjes geven is toch iets onschuldigs.

AUGUST : Kusjes! Zeg maar kus... je zal je mond niet pijn doen... snuf... maar wat ik verleden week daar achter de haag zag gebeuren... snuf... was dat ook onschuldig? (*Heeft er plezier in*)

ERIK : Welke haag?

AUGUST : Kom kom, je moet een oude aap geen smoelen leren trekken... snuf... de haag hier achter het huis...

ERIK : Oh... euh... ik had Saartje haar hand op mijn borst gelegd, zodat ze kon voelen hoe hevig mijn hart voor haar sloeg.

AUGUST : Amaai... snuf... dan moet Saartje wel een héél groot hart hebben, want jij voelde met twee handen... snuf... hihi...

SAARTJE : (*bloost*) Oei oei, heb jij dat alles gezien?

AUGUST : Wel nee, ik heb goede manieren hoor!

ERIK : Vind je het dan niet erg?

AUGUST : Helemaal niet, het is er voor gemaakt... snuf... hihi... jullie zijn oud genoeg om te weten wat kan en niet kan... snuf... en Saartje is een braaf kind. Je hebt goed gekozen jongen!

ERIK : Dank u grootva... ik wist niet dat jij zo breeddenkend was.

AUGUST : Jongen toch, ik ben blij dat de tijden wat veranderd zijn. In onze tijd maakten ze ons wijs, dat wanneer je een meisje helemaal naakt zou zien, je blind werd!... snuf snuf...

ERIK : En geloofde jij dat?

AUGUST : (*grappig*) Jaja, ik liet ze altijd hun kousen aanhouden... hihi... snuf...

ERIK : Hihi... jij zal het nooit afleren.

AUGUST : Ik zou het niet graag... Je moet weten, de Gukke kan zich nog amper "bukke", maar nog net diep genoeg om bloemekes te "plukke".. snuf snuf...

ERIK : Onze eeuwige dichter is weer bezig. Zeg, heb jij ons ma vandaag al gezien?

AUGUST : Gezien niet, maar wel gehoord... Kan die lawaai maken zeg... snuf... mijn hoorapparaat is er nog altijd niet goed van.

ERIK : Tja, de laatste dagen loopt ze alsmaar te zingen... oei, dat is waar ook, ik zou haar enkele klassieke platen bezorgen... Saartje, ik ben dadelijk terug. In de bibliotheek vind ik wel wat. (*vlug af inkom*)

AUGUST : Jawatte... snuf... hij lijkt wel bang te zijn van zijn "mamaatje".

SAARTJE : Jij niet dan?

AUGUST : Ik ben slimmer... snuf... als mijn dochter begint te zaniken, doe ik alsof de batterij van mijn apparaatje stuk is... snuf... en als ze alles eindeloos moet herhalen, geeft ze't toch op... snuf...

SAARTJE : Gelukzak, jij hoeft van haar niets te vrezen.

AUGUST : Jij wel?

SAARTJE : Ik ben bang dat ze Erik en mij uit elkaar wil trekken.

AUGUST : Weet ze dat jullie een verhouding hebben?

SAARTJE : Zelfs een blinde ziet dat wij verliefd zijn... maar zij is steeds op zoek naar een "betere" partij voor hem.

AUGUST : Wie zegt zoiets?

SAARTJE : Zij zelf... dit weekend komt er hier een meisje logeren, ééntje die zij heeft uitgekozen... en je weet, als je de kat bij de melk zet...

AUGUST : Erik lust geen melk... snuf... en moest er toch iets gebeuren, ben ik nog altijd in de buurt om in te grijpen.

SAARTJE : Dat vind ik lief van jou, hierzie. (*kust Gukke op de wang*)

AUGUST : Is dat alles... snuf...?

SAARTJE : Vooruit, nog ééntje dan... (*kust weer op wang*)

AUGUST : Oooh... zo'n jonge meisjeslippen hebben toch iets speciaals... snuf... dat zijn juist zuignapjes.

(*Hilde verschijnt boven op de trap. Ze is stijlvol aangekleed, komt fier de trap af.*)

HILDE : Ha vader, hier ben je, ik was je aan 't zoeken.

AUGUST : (*knipoogt naar Saartje, doet dan alsof*) Dag dochterlief, zei jij nu iets of was je aan 't gapen?... snuf...

(*Saartje moet haar lach inhouden.*)

HILDE : (*luider*) Ik heb het tegen jou!! Je moet je kamer nog opruimen!

AUGUST : Pruimen?

HILDE : Jezus Christus, hier gaan we weer.. (*maakt de nodige gebaren terwijl ze roept*) Je slaapkamer opruimen, want die moet straks dienst doen als logeerkamer!

AUGUST : Niks van! Iedereen blijft uit mijn kamer!

HILDE : Dat zullen we dan nog wel eens zien; iedereen hier in huis moet een kleine inspanning doen, zodat we die mensen fatsoenlijk kunnen huisvesten!

AUGUST : (*tot Saartje*) Wat zegt ze?... snuf...

HILDE : Ik snap het al, je bent koppig... goed, dan zal ik die klus zelf wel klaren. (*tot Saartje*) En wat jou betreft, denk ik toch dat ik duidelijk genoeg ben geweest!

SAARTJE : Hoe bedoel je?

HILDE : Oh, je weet van niks... wel, ik zal het nog eens zéér beleefd herhalen... Mijn zoon is laatstejaarstudent verpleegkunde; en in die hoedanigheid zal hij zich een nieuwe vriendenkring aanmeten; allemaal welopgevoede meisjes en jongens met een hoog I.Q. Je begrijpt dus - hoop ik - dat hij zich niet meer kan inlaten met "boerenkinkels" en ander onderontwikkeld tuig!

SAARTJE : (*barst in tranen uit*) Ik ben dus onderontwikkeld...

HILDE : Het is misschien wat cru gesteld, maar ja...

SAARTJE : (*kwaad*) Mevrouw, dit had ik van u nooit verwacht... en inderdaad, ik ben een landbouwersdochter en daar ben ik fier op... en wat mijn opvoeding betreft hoeft u zich geen zorgen te maken; van zo'n hoogmoedige "nepmadam" als u heb ik zeker niets te leren... salu en de kost!! (*loopt wenend af langs inkom*)

HILDE : (*geschrokken van Saartje*) Hoe durft ze... Ze moest zich schamen!

AUGUST : Als er hier iemand zich moet schamen ben jij het... snuf... Ik ben verlegen in jouw plaats!

HILDE : Zozo, mijnheer hoort weer beter, en spelt mij de les... Luister eens hier, ik duld dit weekend geen tegenspraak, ik heb een doel voor ogen, en dat zal ik bereiken; kost wat kost!! En als jij je daar niet mee kan verzoenen, dan trap je 't maar af... in 't bejaardentehuis staan nog bedden genoeg leeg!

AUGUST : Hoe durf je... na al wat ik voor je gedaan heb... Dit neem ik niet... (*trap op*)

HILDE : Wat ga je doen?

AUGUST : Mijn valies pakken en wegwezen... snuf... dan loop ik niet meer in de weg. (*af langs trap*)

HILDE : Oei oei, ik heb op zijn gevoelige teentjes getrapt... maar goed, hij zal wel afkoelen zonder blazen... en als nu iedereen mij met rust wil laten.

ERIK : (*Komt kwaad weer binnen langs inkom*) Ma, nu ben je te ver gegaan! (*Heeft klassieke platen bij, legt ze op tafel.*)

HILDE : Begin jij nu ook al?

ERIK : Ik begin zeker. Saartje kwam mij wenend voorbij gelopen en toen ik haar wou tegen houden, snotterde ze iets van dat ze hier niet langer welkom was... Wat heeft dat te betekenen?!

HILDE : Dat het hoog tijd wordt dat jij een ernstig meisje zoekt!

ERIK : Saartje is ernstig, en ik zie haar graag!

HILDE : Van "graag zien" kan je niets kopen... wacht tot je Astrid ziet... je zal Saartje dan vlug vergeten zijn.

ERIK : Niks van, ik wil die Astrid niet zien; ik ben oud en wijs genoeg om te weten wat ik wil!

HILDE : Oud genoeg ben je, maar je leeft nog steeds op onze kosten en onder ons dak;

zodus moet je onze wetten respecteren; want anders zie ik mezelf verplicht om jouw geldkraan dicht te draaien en je huisarrest te geven!

ERIK : Wat heb jij de laatste tijd? Jij bent mijn moeder van voorheen niet meer...

HILDE : Dat is de bedoeling: ik ben een andere weg ingeslagen... en het zal jullie misschien wat pijn doen mij daarin te volgen, maar na een korte pijn zullen jullie mij allemaal dankbaar zijn!

ERIK : Het heeft geen zin met jou te praten. Ik ga naar mijn kamer. *(gaat trap op)*

HILDE : Dat komt dan goed uit, ik ga mee; want ook jouw kamer moet dienst doen als logeerkamer. *(Beiden af langs trap.)*

(Oscar komt zelfvoldaan binnen via inkom. Hij wrijft in zijn handen.)

OSCAR : Ziezo, ons 'madam' wou een meid... wel, ze heeft er één... hihi... Ze zal nogal verschieten als ze Theo ... pardon... TheA te zien krijgt... hihi... Zo kan een mens nog eens lachen met z'n eigen miserie.

AUGUST : *(Komt met valies trap af)* Voila, ik ben er mee weg... snuf... de rest kom ik later wel halen.

OSCAR : *(verrast)* Hoe?? Jij bent weg? Naar waar?

AUGUST : Ik ga bij de "nonnekes" slapen, salu!

OSCAR : Bij een non slapen... waar is dat goed voor?

AUGUST : Ik ga naar het "oudemannekeshuis". Je vrouw wil me hier niet meer.

OSCAR : 't Is niet waar. Wat heb je haar dan in de weg gelegd?

AUGUST : Niks... snuf... Ik lag in de weg... en nu maak ik plaats voor ander en beter. *(wil af gaan)*

OSCAR : Blijf alstublieft hier; alleen kan ik de situatie niet de baas. *(diepe zucht)*

AUGUST : Hoe, heeft ze jou ook uit je slaapkamer gezet?

OSCAR : Was dat maar waar... daar zijn al mijn problemen begonnen!

AUGUST : Op de slaapkamer?... snuf... dat wordt interessant... leg uit... *(zet zich aan tafel)*

OSCAR : Uitleggen... dat is vlugger gezegd dan gedaan... eu... kan jij zwijgen?

AUGUST : Als ik mijn mond dicht hou... snuf... dan lukt dat.

OSCAR : Wel... euh... ik... euh... ik... ik kan HET niet meer...

AUGUST : Watte? ... snuf.

OSCAR : Ja wat nu... koekskes bakken... Ik kan me als man niet meer bewijzen. Mijn soldaat weigert de dienst.

AUGUST : Oei, dan zit jij met een gewetensbezwaarder... snuf... en hoe komt dat?

OSCAR : Weet ik veel... door de zwaartekracht zeker.

AUGUST : Hela hela... over een soldaat gesproken... snuf... 't is toch geen deserteur?

OSCAR : Wat zou ik nu bij een ander gaan zoeken als ik hier al niets meer kan!

AUGUST : Ik weet niet... snuf... een ander keuken doet vaak eten... al schijnt dat hier het probleem niet te zijn.

OSCAR : Ik heb al vanalles geprobeerd: de "Playboy"... zelfjes... een erotisch filmke... niets helpt.

AUGUST : Ga toch naar een dokter; die mannen zetten zo'n situatie direct terug recht... snuf...

OSCAR : Jij hebt makkelijk praten, met zoiets loop je niet te koop, en je weet toch zelf dat onze dokter bij mij in de biljartclub speelt.

AUGUST : Die moet zich toch houden aan zijn beroepsgeheim.

OSCAR : Je kent hem... opscheppen en nog eens opscheppen als het over DAT gaat.

AUGUST : Jaja... snuf... en jij hebt al te lang "meegestoeft" om nu op je woorden terug te komen.

OSCAR : Je kent dat... zo een bende mannen onder elkaar. De één zijn verhaal is al wat straffer dan de andere.

AUGUST : Ja, dan kijken de heren eerst naar zo'n huurfilm waarop alles van veel te dichtbij is gefilmd - daar heb ik zelfs geen bril voor nodig - snuf... en dan staan ze 's anderendaags aan de toog te vertellen dat ze dat allemaal zelf hebben ondernomen... terwijl dat onmogelijk is; want wat ze in zo'n rommelprent laten zien... snuf... is pure acrobatie. Daar krijgt een normale mens het "vershot" van in zijn rug.

OSCAR : Hihi... dat is waar; sommige mensen maken zich dik belachelijk met zulke verhalen... maar daar ben ik niet mee geholpen... (*zucht, zet zich bij aan tafel*)

AUGUST : Troost u, ik zal je helpen zoeken naar een oplossing.

OSCAR : Dank u, maar het zal wel snel moeten gebeuren, want anders zit ik nog in de

miserie...

AUGUST : Hoe? Heb je nog andere problemen?

OSCAR : Natuurlijk, en nog een veel erger dan het vorige... enfin, een onomkeerbaar... en 't één heeft met het ander te maken.

AUGUST : Miljaar, en ik die dacht dat ik het moeilijk had.

OSCAR : Je weet dat we hier dit weekend gasten verwachten.

AUGUST : Ahja, daarom ben ik uit mijn kamer gevlogen!

OSCAR : Dat is een bijkomstigheid, mijn vrouw heeft mijn baas en zijn dochter hier uitgenodigd...

AUGUST : Tja, en dat zal ze niet voor niets gedaan hebben... snuf...

OSCAR : Goed geraden. Mijn baas gaat binnenkort op prépensioen, en nu mag die brave ziel zelf zijn opvolger kiezen. Met andere woorden, iemand die bij zich thuis de hoofdzetel van "Gezond en mooi" wil vestigen, je weet wel, die producten die ik verkoop...

AUGUST : Ons Hilde wil waarschijnlijk dat jij dat zou doen.

OSCAR : Je slaat de nagel op de kop. Maar ik doe dat niet... tenminste, dat hoop ik.

AUGUST : En waarom niet?

OSCAR : Denk eens na, dan moet ik al die bijkomende verantwoordelijkheden op me nemen, zonder dat ik er veel mee bijverdien... dan ben ik geen moment meer gerust!

AUGUST : Ik snap het al... snuf... dan rest er je geen tijd meer als voorzitter van de biljartclub.

OSCAR : Alles wat ik dan nog heb is een saaie job, waarbij ik altijd moet thuisblijven om de klanten te ontvangen... Ik word dan wel directeur, maar zit gevangen in m'n eigen huis!

AUGUST : Ze kan je daartoe toch niet verplichten?

OSCAR : Toch wel, ze heeft me in haar macht... Ze dreigt er mee dat wanneer ik haar spelletje niet mee speel zij mijn sexuele problemen aan mijn makkers zal vertellen... en ik wil in de toekomst niet nagewezen worden als "de man die nikske kan"...

AUGUST : Dat is smerig... snuf... en wie zegt dat jouw baas jou verkiest boven een ander?